

af samme Kvalitet, thi det er ganske klart, at jo mindre Hartkorn der er paa Jorden, jo større er Jordprisen pr. Tønde Hartkorn, og jo mere Hartkorn der er paa Jorden, desto mindre er Prisen pr. Tønde Hartkorn. Derfor er det, som sagt, nødvendigt, at der er Tale om Jord af samme Kvalitet, for at man skal kunne drage en Sammenligning og sige, at Jorden er købt til 4 000 Kr. mere pr. Tønde Hartkorn, end Jordværdien er. Jeg savner i alt Fald tilstrækkelige Oplysninger til at kunne bedømme dette Forhold. Jeg maatte for øvrigt ogsaa mene, at Udstykningsforeningerne maatte kunne købe Gaarde til Udstykning til samme Pris som f. Eks. Statens Jordlovsudvalg gennem Husmandskommissionerne, og for saa vidt de kan det, vil Forholdet i Virkeligheden dér være det samme. Jeg tror derfor, det ærede Medlem har afmalet Forholdene for sorte, og det skulde det ærede Medlem ikke gøre. Vi kan rolig vente og lade disse to Reformere arbejde Side om Side, jeg er ikke i Tvivl om, hvilken der vil vise sig at være den bedste, men man skal ikke sværte den ene til Fordel for den anden, man bør se reelt paa Spørgsmaalet, som det foreligger.

Olufson: Jeg skal ikke her ved anden Behandling komme ind paa en almindelig Debat angaaende de to Principper for Jordreformen, idet jeg tror at være i Overensstemmelse med de fleste af de tilstedeværende Medlemmer, naar jeg mener, det er ønskeligt at tilendebringe Debatten paa den kortest mulige Tid. Jeg skal kun gøre et Par enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister.

Ministeren sagde, at vi havde ikke animeret til at søge ifølge Loven af 6. Maj 1921. Jo, man animerede i høj Grad til det i Fjor, da man vedtog denne Lov. Naar man fra Statens Side stiller 24 Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af Jord i det aabne Marked paa et Tidspunkt, hvor Ejendomsspekulanterne er kørt fast, hvor de af Bankerne er presset til at afhænde en Del af de Ejendomme, de ligger inde med, hvor Bankerne selv maa overtage en Del af dem og ogsaa søge at afhænde dem for at klare sig overfor deres Aktionærer, behøver man ikke at animere paa anden Maade, saa kan man være vis paa, at de nok skal søge at faa fat

paa Købere og fremstille Forholdene i de lyseste mulige Farver og faa dem til at købe til de højest mulige Priser. Vi har stillet Midler til Raadighed, det er Rigsdagen, som fra først af har animeret i den Retning, derfor har vi fra vor Side ønsket at vide, hvorledes hele den Handel er foregaaet, hvilke Priser man har givet for Jorden, som man har købt, hvilken Størrelse Brugene er blevet paa, hvad Bygningerne har kostet, i hvor mange Tilfælde private havde opført Bygninger paa Grunden til Sælgeren, saa at de havde tjent ogsaa paa Bygningernes Opførelse. Det var Oplysninger, som den højtærede Minister kunde have fremskaffet paa et meget tidligt Tidspunkt i Vinter, idet Amtskommissionerne laa inde med disse Oplysninger. Da der indsendtes Andragender om Penge til hvert enkelt Amt, havde de Ansøgningerne inde, de havde besigtiget Jorden og vidste, hvor stort et Areal der var til hvert enkelt Brug, de kendte Købesummens Størrelse, og de havde godkendt Byggeplanerne og de foreliggende Overslag. Alle Oplysninger var altsaa til Stede allerede paa et meget tidligt Tidspunkt i Vinter, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar den højtærede Minister ikke vilde fremkomme med disse Oplysninger, ikke vilde skaffe dem til Veje ved at sende Forespørgsel derom ud til Amtskommissionerne, var det, fordi han netop frygtede for, at disse Oplysninger skulde komme paa tværs af det Lovforslag, der nu foreligger her. Det er Grunden til, at vi fra vor Side stiller Forslag om kun at give Bevillingen for et Aar, saaledes at vi kan redde dem i Land, hvad enten det nu er Udstykningsforeninger eller private, som har handlet i god Tro til Loven i Fjor, og som har brændt sig. Men før vi gaar videre, maa Rigsdagen forlange alle disse Oplysninger for at kunne klarlægge Forholdet, og jeg tror, den højtærede Minister i allerhøjeste Grad selv vil være interesseret deri, for hvis vi fortsætter med denne Lovgivning, og det viser sig, hvad man fra mange Sider mener, at vi staar overfor en daarlig Tid for Landbruget, og Priserne baade paa det ene og det andet gaar ned, og der bliver betydeligt Tab paa de Ejendomme, som man har oprettet, vil der vende sig en saa stærk Kritik imod den højtærede Ministers egen Lovgivning, at det maaske gør den umulig for Fremtiden.